UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

9 päivänä syyskuuta 2010 *

Asiassa T-70/08,

Axis AB, kotipaikka Lund (Ruotsi), edustajanaan asianajaja J. Norderyd,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastaajana,

jossa toisena asianosaisena SMHV:n valituslautakunnassa oli

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Etra Investigación y Desarrollo, SA, kotipaikka Valencia (Espanja),

ja jossa on kyse kanteesta, joka on nostettu SMHV:n toisen valituslautakunnan 27.11.2007 tekemästä päätöksestä (asia R 334/2007-2), joka koskee Etra Investigación y Desarrollo, SA:n ja Axis AB:n välistä väitemenettelyä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. Prek ja V. M. Ciucă (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies N. Rosner,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 12.2.2008 toimitetun kannekirjelmän,

ottaen huomioon unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 9.6.2008 jätetyn vastauskirjelmän,

ottaen huomioon 29.4.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Kantaja, Axis AB, teki 17.6.2004 yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna (asetus on korvattu yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009; EUVL L 78, s. 1), perusteella.

2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on sanamerkki ETRAX.

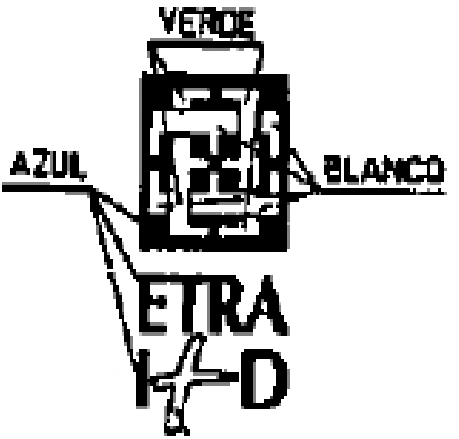
3 SMHV:ssä käydyn menettelyn kuluessa tehdyn tavara- ja palveluluettelon rajaamisen jälkeen tavarat ja palvelut, joita varten rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan 15.6.1957 tehdyn Nizzan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 9 ja 42.

4 Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus julkaistiin 1.8.2005 ilmestyneessä Yhteisön tavaramerkkilehdessä nro 31/2005.

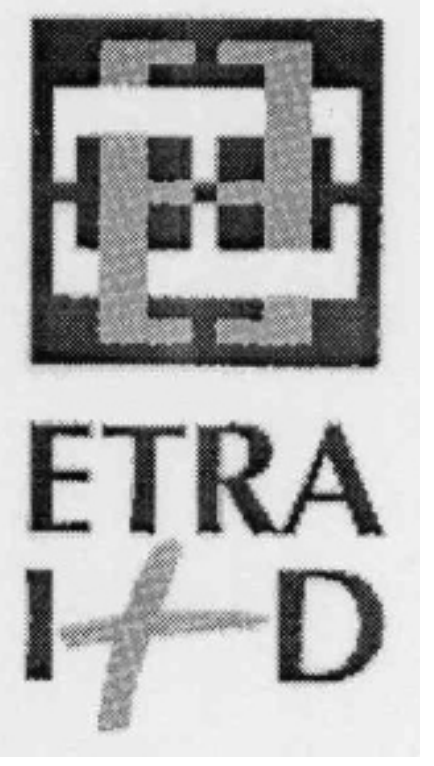
5 Etra Investigacion y Desarrollo, SA teki 14.10.2005 asetuksen N:o 40/94 42 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 41 artikla) nojalla väitteen haetun tavaramerkin rekisteröintiä vastaan edellä 3 kohdassa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen osalta.

6 Väite perustui seuraaviin aikaisempiin tavaramerkkeihin:

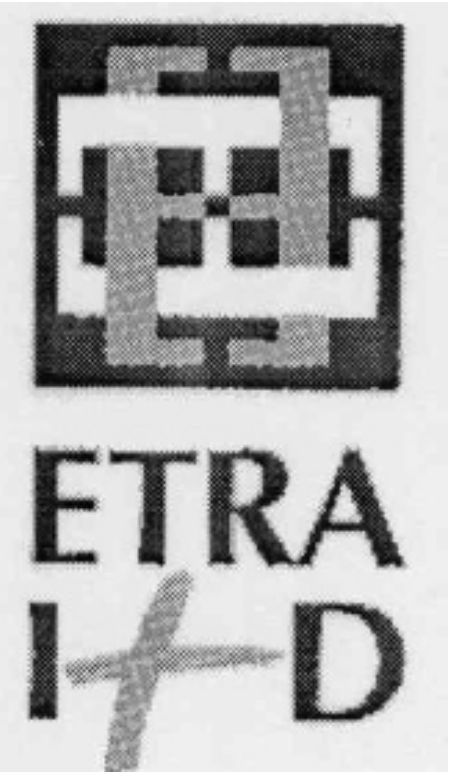
– espanjalainen kuviomerkki nro 2194122, jonka rekisteröintihakemus jätettiin 5.11.1998 ja joka rekisteröitiin 22.11.1999 luokkaan 9 kuuluvia tavaroita (”tieteelliset, merenkulku-, geodeettiset, sähkö-, valokuvaus-, elokuva-, optiset, punnitus-, mittaus-, merkinanto-, tarkastus- (valvonta-), hengenpelastus- ja opetuslaitteet; äänen ja kuvien tallennus-, siirto- ja toistolaitteet; magneettiset tietovälineet, tallennelevyt; myyntiautomaatit ja kolikkokäyttöisten laitteiden koneistot; kassakoneet, laskukoneet, tietojenkäsittelylaitteet ja tietokoneet; tulensammutuslaitteet”) varten ja joka esitetään seuraavassa:

– espanjalainen kuviomerkki nro 2413572, jonka rekisteröintihakemus jätettiin 9.7.2001 ja joka rekisteröitiin 8.1.2002 luokkaan 9 kuuluvia tavaroita (”tieteelliset, merenkulku-, geodeettiset, sähkö-, valokuvaus-, elokuva-, optiset, punnitus-, mittaus-, merkinanto-, tarkastus- (valvonta-), hengenpelastus- ja opetuslaitteet; äänen ja kuvien tallennus-, siirto- ja toistolaitteet; magneettiset tietovälineet, tallennelevyt; myyntiautomaatit ja kolikkokäyttöisten laitteiden koneistot; kassakoneet, laskukoneet, tietojenkäsittelylaitteet ja tietokoneet; tulensammutuslaitteet”) varten ja joka esitetään seuraavassa:

– espanjalainen kuviomerkki nro 2413574, jonka rekisteröintihakemus jätettiin 9.7.2001 ja joka rekisteröitiin luokkaan 42 kuuluvia palveluja (”insinööripalvelut; teolliset sekä sähköön ja elektroniikkaan liittyvät analyysi- ja tutkimuspalvelut”) varten ja joka esitetään seuraavassa:

7 Väitteen tueksi esitetty peruste oli asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta) tarkoitettu sekaannusvaara.

8 Väiteosasto hylkäsi väitteen kokonaisuudessaan 11.12.2006 tekemällään päätöksellä ja katsoi, että merkkien erojen takia sekaannusvaaraa aikaisempien tavaramerkkien ja haetun tavaramerkin välillä ei ole.

9 Päiväämätön valitus väiteosaston päätöksestä saapui SMHV:hen 21.2.2007.

10 SMHV:n toinen valituslautakunta hyväksyi 27.11.2007 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös) valituksen, kumosi väiteosaston päätöksen ja hylkäsi rekisteröintihakemuksen kokonaisuudessaan.

11 Valituslautakunta arvioi aluksi erityisesti kysymystä tutkittavaksi ottamisesta ja katsoi, että vaikka SMHV vastaanotti päiväämättömän valituskirjoituksen 21.2.2007 – eli valitukselle asetetun, 12.2.2007 päättyneen määräajan päättymisen jälkeen – valitusmaksun suorittaminen pankkisiirrolla ”täytti valituskirjoituksen tehtävän tutkittavaksi ottamisen kannalta”, koska se oli suoritettu ajallaan ja siitä ilmenivät asetuksen N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL L 303, s. 1) 48 säännön 1 kohdassa edellytetyt yksityiskohtaiset tiedot.

Asianosaisten vaatimukset

12 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen

– velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

13 SMHV vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 SMHV täsmensi istunnossa unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen vastatessaan, että se vaatii tuomioistuinta joko hylkäämään kanteen tai muuttamaan riidanalaista päätöstä sen faksin lähetysraportin otteen perusteella, jonka toinen asianosainen valituslautakunnassa oli lähettänyt.

Oikeudellinen arviointi

15 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 ja 2 kohdan ja toinen asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

16 Ensiksi on tutkittava ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 ja 2 kohdan rikkomista.

Asianosaisten lausumat

17 Kantaja moittii valituslautakuntaa siitä, että se rikkoi asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 ja 2 kohtaa. Kantaja väittää erityisesti, että valituslautakunta katsoi virheellisesti, että valitus voitiin ottaa tutkittavaksi asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 kohdan nojalla, vaikka sitä pankkisiirtoa koskeva tosite, jolla valitusmaksu suoritettiin, oli asetuksen N:o 2868/95 48 säännön 2 kohdan vastaisesti laadittu espanjaksi siitä huolimatta, että tämän säännöksen mukaan valituskirjoitus on tehtävä sillä kielellä, jota on käytetty valituksen kohteena olevan päätöksen käsittelykielenä, joka nyt esillä olevassa asiassa oli englanti.

18 SMHV myöntää, että valituslautakunta rikkoi asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 ja 2 kohtaa. SMHV väittää kuitenkin, että erään Euroopan unionin oikeuden periaatteen mukaisesti valituslautakunnan tekemä virhe ei riitä perusteeksi riidanalaisen päätöksen kumoamiselle, koska tällä ”menettelyllisellä sääntöjenvastaisuudella” ei voinut olla ”ratkaisevaa vaikutusta” valituksen tutkittavaksi ottamiseen valituslautakunnassa.

19 SMHV:n mukaan valitus voitiin ottaa tutkittavaksi valituslautakunnassa, koska väitteen tekijä oli jättänyt valituslautakuntaan 21.2.2007 faksin lähetysraportin otteen, joka osoitti, että valituskirjoitus, joka täytti täysin asetuksen N:o 2868/95 48 säännössä tarkoitetut edellytykset, oli lähetetty . Vaikka SMHV ei löytänyt viitteitä tämän faksin vastaanottamisesta, se katsoo kuitenkin, että oikeuskäytännön (ks. yhdistetyt asiat 8.2.2007 T-380/02 ja T-128/03, Success-Marketing v. SMHV – Chipita (PAN & CO), tuomio 19.4.2005, Kok., s. II-1233) mukaan asiakirjan vastaanottamispäivä voidaan todeta faksin lähetysraportin otteella.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

20 Ensiksi on tutkittava väite, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 kohdan rikkomista.

21 Asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 kohdassa säädetään, että jos valitus ei ole muun muassa asetuksen N:o 40/94 59 artiklan (josta on tullut asetuksen N:o 207/2009 60 artikla) mukainen, valituslautakunnan on jätettävä tutkimatta valitus puutteellisena, jollei puutteita ole poistettu viimeksi mainitussa artiklassa tarkoitetun määräajan kuluessa eli kahden kuukauden kuluessa riidanalaisen päätöksen tiedoksiantamisesta.

22 Asetuksen N:o 40/94 59 artiklan nojalla valitus on tehtävä SMHV:lle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta, ja se katsotaan tehdyksi vasta, kun valitusmaksu on suoritettu.

23 Tältä osin on muistettava, että unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka valitus katsotaan asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaan tehdyksi vasta sen jälkeen, kun valitusmaksu on maksettu, pelkästään vastaavan summan maksamista ei voida pitää tässä artiklassa edellytetyn toimen toteuttamisena (ks. asia T-373/03, Solo Italia v. SMHV – Nuova Sala (PARMITALIA), tuomio 31.5.2005, Kok., s. II-1881, 58 kohta).

24 Nyt esillä olevassa asiassa valituslautakunta katsoi, että vaikka SMHV vastaanotti päiväämättömän valituskirjoituksen 21.2.2007 – eli valitukselle asetetun, 12.2.2007 päättyneen määräajan päättymisen jälkeen – valitusmaksun suorittaminen pankkisiirrolla

”täytti valituskirjoituksen tehtävän tutkittavaksi ottamisen kannalta”, koska se oli suoritettu ajallaan ja siitä ilmenivät asetuksen N:o 2868/95 48 säännön 1 kohdassa edellytetyt yksityiskohtaiset tiedot.

25 Näin ollen valituslautakunta ei huomioinut asetuksen N:o 40/94 59 artiklassa tarkoitettua edellytystä valituskirjoituksen olemassaolosta sellaisena kuin sitä on edellä mainitussa oikeuskäytännössä tulkittu ja rikkoi siten asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 1 kohtaa.

26 SMHV:n väitteistä, joiden mukaan tämä valituslautakunnan tekemä virhe on katsottava sellaiseksi sääntöjenvastaisuudeksi, joka ei johda riidanalaisen päätöksen kumoamiseen, koska päätöksen sisältö ei olisi muuttunut virheen puuttumisesta huolimatta, on todettava, että SMHV on vastineessaan vaatinut ainoastaan kantajan kanteen hylkäämistä. SMHV ilmoitti vasta istunnossa, että se vaatii joko kanteen hylkäämistä tai riidanalaisen päätöksen muuttamista sen faksin lähetysraportin otteen perusteella, jonka toinen asianosainen valituslautakunnassa oli lähettänyt.

27 Vaikka tämä ilmoitus on ymmärrettävä niin, että se on ensimmäisen kerran istunnossa esitetty vaatimus päätöksen muuttamisesta, tällainen vaatimus on jätettävä joka tapauksessa tutkimatta riippumatta siitä, onko se mahdollisesti esitetty myöhässä. Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa nimittäin määrätään, että ”väliintulija voi – – vastineessa esittää vaatimuksia valituslautakunnan päätöksen mitättömäksi julistamiseksi tai muuttamiseksi sellaisen kohdan osalta, jota valituksessa ei ole esitetty”, ja tästä määräyksestä seuraa a contrario, ettei SMHV

voi omalta osaltaan esittää tällaisia vaatimuksia (ks. asia C-106/03 P, Vedial v. SMHV, tuomio 12.10.2004, Kok., s. I-9573, 34 kohta).

28 Näitä perusteluja ei myöskään voida hyväksyä siltä osin kuin SMHV vaatii unionin yleistä tuomioistuinta hylkäämään niiden nojalla kanteen ja siis vahvistamaan riidanalaisen päätöksen samalla, kun se korvaa esittämänsä perusteet toisilla perusteilla.

29 On nimittäin muistettava, että unionin yleinen tuomioistuin suorittaa SMHV:n eri instanssien päätösten laillisuusvalvontaa. Jos se toteaa, että tällaista päätöstä, joka on kyseenalaistettu tässä tuomioistuimessa nostetulla kanteella, rasittaa lainvastaisuus, sen on kumottava kyseinen päätös. Se ei voi hylätä kannetta ja korvata riidanalaisen toimen toteuttaneen SMHV:n toimivaltaisen instanssin perusteluja omillaan (ks. asia T-402/07, Kaul v. SMHV – Bayer (ARCOL), tuomio 25.3.2009, Kok., s. II-737, 49 kohta).

30 Nyt esillä olevassa asiassa todettiin jo, että valituslautakunnan tutkittavaksi ottamista koskeva päätelmä sen käsittelemässä valitusasiassa perustui yksinomaan pankkisiirtoa koskevaan tositteeseen, jonka valituslautakunta rinnasti valituskirjoitukseen. Edellä todettiin myös, että tätä valituslautakunnan riidanalaisessa päätöksessään tekemää päätelmää rasittaa oikeudellinen virhe (ks. edellä 25 kohta).

31 Sen sijaan on niin, ettei valituslautakunta ole millään tavoin nojautunut faksin lähetysraportin otteeseen, johon SMHV viittaa perusteluissaan. Riidanalaisen päätöksen 9 kohdassa valituslautakunta tyytyi tältä osin toteamaan seuraavaa:

”Väitteen tekijä väittää, että valitus jätettiin 8.2.2007, eli ennen määräajan päättymispäivää, ja esittää faksin lähetysraportin otteen tämän väitteen tueksi. SMHV ei kuitenkaan löydä viitteitä asiakirjasta, joka sen olisi tullut vastaanottaa edellä mainittuna päivänä.”

32 Näissä olosuhteissa riidanalainen päätös on kumottava. Valituslautakunnan on tarvittaessa arvioitava, voiko – ja jos voi, missä määrin – edellä mainitulla asiakirjalla, johon SMHV viittaa perusteluissaan, olla vaikutusta väitteen tekijän tekemän valituksen tutkittavaksi ottamiseen.

33 Edellä esitetyn valossa kantajan ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä ja riidanalainen päätös tällä perusteella kumottava ilman, että on tarpeen tutkia väitettä, joka koskee asetuksen N:o 2868/95 49 säännön 2 kohdan rikkomista, tai toista kanneperustetta, joka koskee asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

Oikeudenkäyntikulut

34 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska SMHV on hävinnyt asian ja koska kantaja on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista, SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) toisen valituslautakunnan 27.11.2007 tekemä päätös (asia R 334/2007-2), joka koskee Etra Investigación y Desarrollo, SA:n ja Axis AB:n välistä väitemenettelyä, kumotaan.

2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Axis AB:n oikeudenkäyntikulut.

Vilaras Prek Ciucă

Julistettiin Luxemburgissa 9 päivänä syyskuuta 2010.

Allekirjoitukset